Dosar nr. 1-165/2024
(PIGD: 1-24109346-09-1-30092024)

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

19 noiembrie 2024 or. Fălești
Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Anatolii Blinov
Grefierul Maria Cațaveica

cu participarea:
Procurorului Leonid Țărnă
Apărătorului Boris Șobea

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Talmaci Ion Gheorghe, IDNP *****născut la data de ***** originar și domiciliat în s. Musteața, r-l Fălești, studii medii, nesupus militar, celibatar, la întreținere persoane nu are, neangajat în câmpul muncii, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale, anterior judecat prin:

- sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 16.02.2022, procesul penal fiind încetat din motivul intervenirii amnistiei, în temeiul art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021.

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. **264[1] alin. (5) Cod penal.**

Procedura de citare a fost legal executată.
Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 30.09.2024 până la 19.11.2024.

A C O N S T A T A T :

1. Fapta prejudiciabilă constatată.

Ion Talmaci, la data de 11 septembrie 2024, aproximativ în jurul orelor 03:30, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, intenționat conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357, din 13.05.2009, prevăzute de pct. 14, lit. a), care prevede că „ *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în*

stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției”, nedeținând permis de conducere, a condus mijlocul de transport și anume motocicleta de model „*****ZS***** cu număr de înmatriculare**********, pe un drum local din s. Musteața, r-1 Fălești, ca rezultat a provocat un accident rutier cu caracter neînsemnat, în rezultatul căruia fiind suspus testării alcooloscopice cu aparatul „Drager” de către agentul constatator Subofițer Superior al Serviciului de Patrulare al Inspectoratului de poliție Fălești – Cușnir Iurie, s-a constatat conform procesului verbal de testare alcooloscopică efectuate cu aparatul „Drager Alcooltest 6820 din 11.09.2024 și a cotorului de investigație nr. 1279 din aceiași dată o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,80 mg/l, iar conform raportului de expertiză judiciară toxicologică nr.202406P0518 din 23.09.2024, în proba de sânge a lui Talmaci Ion s-a stabilit o concentrație de alcool în mărime de 1,89 g/1, ce reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, de către organul de urmărire penală, acțiunile lui Ion Talmaci au fost încadrate juridic conform prevederilor art. 264[1]alin. (5) din Codul penal, adică „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere ”.

2. Privind procedura.

În ședința de judecată, la 13 noiembrie 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ion Talmaci a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în săvârșirea infracțiunii.

Apărătorul Boris Șobea, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat Daniela Chiriac nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Ion Talmaci din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată

ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată din aceiași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) Cod de procedură penală „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu". Or, norma articolului 325, alin. (1) Cod de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

În subsidiar, instanța menționează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, situație care necesită să fie stabilită în mod neechivoc și să fie susținută de un minim de garanții corespunzătoare gravității sale și să nu fie contrară niciunui interes public important [a se vedea Hermi împotriva Italiei (MC), § 73; Sejdovic împotriva Italiei (MC), § 86].

Concomitent, înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [Hermi împotriva Italiei (MC), § 74; Sejdovic împotriva Italiei (MC), § 87].

Prin urmare, instanța reiterează că inculpatul a manifestat o voință suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susținută de apărătorul său ales, iar acuzația în materie penală cu drepturile și obligațiile sale i-au fost aduse la cunoștință într-o limbă pe care o cunoaște, în mod clar și detaliat.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

3. Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

Inculpatul Ion Talmaci, în ședință de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea

prevăzută de art. 108 Cod de procedură penală, a declarat că susține integral rechizitoriul. A subliniat că, situația materială este una precară, nu are posibilitate să achite amenda.

4. Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Ion Talmaci a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura” și „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Ion Talmaci își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- declarațiile martorului Stoian Denis Vitalie, care a declarat că, la data de 11.09.2024 a fost implicat în serviciu în cadrul Grupei operative a IP Fălești și în jurul orelor 04:00, aflîndu-se în sediul Inspectoratului de Poliție Fălești, în Unitatea de gardă a parvenit înștiințarea telefonică, privind faptul că, cet. Nicolaenco Ecaterina, loc. s. Musteața, a comunicat că cet. Talmaci Ion a căzut de pe motocicletă, în urmă căreia s-a ales cu o plagă în regiunea parietală stângă. Deplasându-se la fața locului, împreună cu subofițer al Serviciului de Patrulare a IP Fălești, Cușnir Iurie, la domiciliul cet. Nicolaenco Ecaterina a depistat pe fratele ei cet. Talmaci Ion și tot acolo la fața locului deja era prezent un echipaj al serviciului de urgență medicală, lui Talmaci Ion deja i se acorda ajutorul medical. În cadrul dialogului purtat cu Talmaci Ion, acesta a recunoscut faptul că a consumat alcoolul și a condus motocicleta de model „Viper", care aparține nepotului său Nicolaenco Cristian, tamponându-se într-un pilon electric, amplasat în apropierea oficiului poștal din s. Musteața, comunicând că motocicleta a lăsat-o la fața locului. Fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager 6820 a fost stabilit că în aerul expirat de către acesta se conține alcoolul în concentrație de 0,80 mg/l, indicii stării de ebrietate cu grad avansat. După care, cet. Talmaci Ion a fost transportat cu ambulanța în adresa Spitalului raional Fălești, dânșii s-au deplasat din urma lor. În incinta Secției de internare a IMSP Fălești, Talmaci Ion a fost supus examinării medicale de către un medic de gardă și tot în cadrul examinării medicale de la acesta au fost prelevate mostre de sânge în 2 eprubete a câte 10 ml pentru expertiză. Ulterior, reieșind din declarațiile lui Talmaci Ion, a fost identificată motocicleta de model „*****ZS *****, cu n/î NS AD*****, care aparține cu drept de folosință lui Nicolaenco Cristian, neînmatriculată pe numele lui, cu care cet. Talmaci Ion a fost implicat în accident rutier. După care în privința lui Talmaci Ion a fost întocmit Procesul –verbal privind părăsirea locului accidentului rutier, conform art. 243 al. 2 Cod contravențional, iar în privința lui Nicolaenco Cristian a fost întocmit Procesul-verbal privind predarea conducerii vehiculul către o persoană care nu deține dreptul la conducere (f. d. 44);

- declarațiile martorului Cușnir Iurie Iurie, care a declarat că, la data de 11.09.2024 a fost implicat în serviciu în cadrul Echipajului de patrulare și reacționare operativă a IP Fălești și în jurul orelor 04:00, aflându-se în sediul Inspectoratului de Poliție Fălești, în Unitatea de gardă a parvenit înștiințare telefonică, privind faptul că, Nicolaenco Ecaterina, loc. s. Musteața, a comunicat că Talmaci Ion a căzut de pe motocicletă, în urmă căreia s-a ales cu o plagă în regiunea parietală stângă. Deplasându-se la fața locului, împreună cu ofițerul superior al Serviciului de Supraveghere tehnică și accidente rutiere a IP Fălești, Stoian Denis, la domiciliul Nicolaenco Ecaterina au depistat pe fratele ei Talmaci Ion și tot acolo la fața

locului deja era prezent un echipaj al serviciului de urgență medicală, lui Talmaci Ion se acorda ajutorul medical. În cadrul dialogului purtat cu Talmaci Ion, acesta a recunoscut faptul că a consumat alcoolul și a condus motocicleta de model „Viper", care aparține nepotului său Nicolaenco Cristian, tamponându-se într-un pilon electric, amplasat în apropierea oficiului poștal din s. Musteața, comunicând că motocicleta a lăsat la fața locului. Fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager 6820 a fost stabilit că în aerul expirat de către acesta se conține alcoolul în concentrație de 0,80 mg/l, indicii stării de ebrietate cu grad avansat. După care, cet. Talmaci Ion a fost transportat cu ambulanța în adresa Spitalului raional Fălești, dânșii s-au deplasat din urma lor. În incinta Secției de internare a IMSP Fălești, Talmaci Ion a fost supus examinării medicale de către un medic de gardă și tot în cadrul examinării medicale de la acesta au fost prelevate mostre de sânge în 2 eprubete a câte 10 ml pentru expertiză. Ulterior, reieșind din declarațiile lui Talmaci Ion, a fost identificată motocicleta de model „*****ZS *****, cu n/î NS AD*****, care aparține cu drept de folosință lui Nicolaenco Cristian, neînmatriculată pe numele lui, cu care cet. Talmaci Ion a fost implicat în accident rutier. După care în privința lui Talmaci Ion a fost întocmit Procesul –verbal privind părăsirea locului accidentului rutier, conform art. 243 al. 2 Cod contravențional, iar în privința lui Nicolaenco Cristian a fost întocmit Procesul-verbal privind predarea conducerii vehiculul către o persoană care nu deține dreptul la conducere (f.d.45).

- procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 11.09.2024 (f. d. 5);

- p**rocesul-verbal de testare alcooloscopică din 11.09.2024 și testul aparatului "DRAGER 6820",** cu nr.1279 prin care s-a constatat că concentrația de alcool în aerul expirat de către Talmaci Ion Gheorghe la data de 11.09.2024, ora 04:26 min., era de 0,80 mg/l (f. d. 6, 7);

- procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei nr.82 din 11.09.2024 prin care cet. Talmaci Ion Gheorghe a fost supus examinării medicale și recoltării probelor biologice, fiind constată stare de ebrietate alcoolică cu un grad avansat (f. d. 16, 17);

- **procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 11.09.2024** prin care de la Talmaci Ion Gheorghe au fost colectate mostre de sânge (f. d. 19);

- **raportul de expertiză judiciară toxicologică nr.202406P0518 din 23.09.2024,** conform căruia s-a stabilit în proba de sânge a lui Talmaci Ion Gheorghe, o concentrație de alcool în mărime de 1,89 g/1 (f. d. 24-26);

- **procesul-verbal de ridicare din 18.09.2024,** în cadrul căruia de la Stoian Denis Vitalie au fost ridicate materiale procesului-contravențional nr. 4252 din 11.09.2024 (f. d. 29);

procesul-verbal de examinare a documentului din 18.09.2024, în cadrul căruia au fost examinate materiale procesului-contravențional nr. 4252 din 11.09.2024 și anume:1) Informație, o filă, înregistrară în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Fălești, cu nr. 4252 din 11.09.2024 ora 04:00, parvenită de la Nicolaenco Ecaterina, privind faptul că, la data de 11.09.2024 orele 04:00, Talmaci Ion a căzut de pe motocicletă. Diagnoză: Comoție cerebrală, plagă în regiunea parietală stânga. 2) Raport privind înregistrarea contravenției, pe o filă, numărul de înregistrare 1393, din 13.09.2024, agent constatator: OS ST și AR, inspector Stoian Denis,

fapta contravențională: la data de 11.09.2024 orele 04:00, Nicolaenco Ecaterina a comunicat că Talmaci Ion a căzut de pe motocicletă în s. Musteața, r-l Fălești. 3) Proces-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică, pe 8 file, întocmită de către OS ST și AR, inspector Stoian Denis, în prezența conducătorului moto, Talmaci Ion, în cadrul căruia a fost examinată o porțiune de drum din s. Musteața, unde a avut loc cădere de pe motocicletă și examinată motocicleta de model „Viper", cu Vin nr. „C5B0000255". 4) Procesul-verbal de audiere a martorului, pe o filă, din 13.09.2024, întocmit de către OS ST și AR, inspector Stoian Denis, privind audierea martorului Nicolaenco Cristian, a.n. 23.03.2006, loc. s. Musteața, care a declarat: „la data de 10.09.2024 aflându-mă la mun. Chișinău, unde aproximativ la orele 21:00 am fost telefonat de Talmaci Ion, care m-a rugat să-i dau motocicleta mea ca să se deplaseze în satul vecin și anume la Socii, r-l Fălești. Adaug că cunoșteam că Talmaci Ion nu deține permis de conducere. La data de 11.09.2024 aproximativ la orele 03:30 am fost telefonat de către mama Nicolaenco Ecaterina, care mi-a comunicat că Talmaci Ion a căzut jos de pe motocicletă." 5) Proces-verbal cu privire la contravenție, pe o filă, nr. MAI06 483178, DIN 13.09.2024, întocmit de către OS ST și AR, inspector Stoian Denis, în privința cet. Talmaci Ion, a.n. 23.01.2001, dom. s. Musteața, r-l Fălești, care la data de 11.09.2024 ora 04:00, conducând motocicleta de model *****ZS cu n/î NS AD*****, prin s. Musteața, nu s-a isprăvit cu ghidonul motocicletei, în rezultatul care a căzut jos, după ce a părăsit locul accidentului rutier, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 243 al. 2) Cod contravențional, fiind sancționat cu amenda în mărime de 50 u.c.(2500 lei) (f. d. 42);

- **mijloace materiale de probă și anume materialul procesului-contravențional nr. 4252 din 11.09.2024** (f. d. 43);

- **informația eliberată de BÎT DCA Fălești nr.39 din 19.09.2024,** conform căruia Talmaci Ion Gheorghe nu deține permis de conducere (f. d. 57).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în

conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Suplimentar, cu privire la întocmirea actelor de către agentul constatator Iurie Cușnir și a actelor rezultate din acesta, materializate inclusiv prin tichetul „Drager” (f.d. 6-7), se argumentează că, agentul constatator nu are dreptul de a interveni și înregistra un fapt infracțional, acest drept revenind exclusiv organului de urmărire penală, dar agentul constatator are exclusiv obligații prevăzute la art. 262 și 273 Cod de procedură penală, adică de a întreprinde acțiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale, în care se vor consemna acțiunile efectuate și circumstanțele constatate, iar actele de constatare întocmite vor constitui mijloace de probă și prin urmare, necesitatea testării alcoolscopice fiind o situație care nu suferă amânare, reieșind din riscul alterării informației care poate fi obținută la momentul depistării conducătorului auto în stare de ebrietate, în opinia instanței atribuie actelor întocmite de agentul constatator un caracter legitim și legal, reieșind din prevederile menționate supra și le consideră mijloace de probă pertinente cauzei și admisibile, la care se atribuie și cele rezultate în temeiul îndreptării agentului constatator.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire din 25 septembrie 2024, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Ion Talmaci au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile

săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264[1] Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La rândul său, art. 18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07.06.2007 stabilește, printre altele, că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

În ce privește *latura obiectivă* a acestei infracțiuni, ea are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; 2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume – mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal; 3) locul comiterii faptei – drum public.

Infracțiunea prevăzută la art. 264[1] Cod penal, *este una formală.* Ea se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Reieșind din însăși declarațiile inculpatuluicât și a martorilor, se confirmă că, Ion Talmaci la data de 11 septembrie 2024, aproximativ în jurul orelor 03:30, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, intenționat conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357, din 13.05.2009, prevăzute de pct. 14, lit. a), care prevede că „ *Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției",* nedeținând permis de conducere, a condus mijlocul de transport și anume motocicleta de model „*****ZS***** cu număr de înmatriculare**********, pe un drum local din s. Musteața, r-1 Fălești, ca rezultat a provocat un accident rutier cu caracter neînsemnat, în rezultatul căruia fiind suspus testării alcooloscopice cu aparatul „Drager" de către agentul constatator Subofițer Superior al Serviciului de Patrulare al Inspectoratului de poliție Fălești – Cușnir Iurie, s-a constatat conform procesului verbal de testare alcooloscopică efectuate cu aparatul „Drager Alcooltest 6820 din 11.09.2024 și a cotorului de investigație nr. 1279 din aceiași dată o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,80 mg/l, iar conform raportului de expertiză judiciară

toxicologică nr.202406P0518 din 23.09.2024 în proba de sânge a lui Talmaci Ion Gheorghe s-a stabilit o concentrație de alcool în mărime de 1,89 g/1, ce reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 264[1] Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Intenția inculpatului se demonstrează atât prin declarațiile acestuia, cât și din circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată.

Astfel, acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, însă indiferent de aceasta, sperând că nu va fi identificat de organele de drept, a condus motocicleta de model „*****ZS***** cu număr de înmatriculare**********, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de conducător al autovehiculului, iar la caz, care nu deține permis de conducere.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar ca Ion Talmaci să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Ion Talmaci a comis infracțiunea cu vinovăție.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Ion Talmaci și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Ion Talmaci sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei) – „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere ”.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Leonid Țărnă, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Ion Talmaci vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă.

Apărătorul Boris Șobea, care acționează în interesele inculpatului a solicitat aplicarea unei pedepse cât mai blânde.

La rândul său, inculpatul Ion Talmaci a subliniat în ultimul cuvânt faptul că îi pare rău de cele comise și promite că astfel de fapte nu va mai repeta.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal,

la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica, instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În conformitate cu art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța reține în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului – căința sinceră.

În aceeași ordine de idei, instanța nu va reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz, pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului, urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 80[1] Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal nu au fost indicate în rechizitoriu. De asemenea nici în ședință de judecată nu au fost invocate astfel de circumstanțe de către acuzatorul de stat.

La caz, instanța atestă că inculpatul Ion Talmaci a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d. 46), fiind născut pe ***** nu se află la evidența Centrului Comunitar de Sănătate Mintală și a medicului narcolog (f.d. 59,61), nu deține dreptul de a conduce un mijloc de transport și anume permisul de conducere și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, în forma agravantă prevăzută la alin. (5) a art. 264[1] din Codul penal.

Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80[1] alin. (2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181[1]–182, 239–240, 242[1], 242[2], 256, art.264 alin.(2), (4), (6), **art. 264[1],** 324–335[1], 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta *beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă* prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Prin urmare, instanța de judecată, consideră oportună aplicarea față de inculpat Ion Talmaci a unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime de 2250 unități convenționale, echivalentul 112 500 lei. Or, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare prevăzută la art. 264[1] alin. (5) Cod penal, ar prezenta riscul dăunării integrității fizice și morale a acestuia (sub aspectul acordării șansei de dezvoltare/creștere personală și la stabilirea și dezvoltarea relațiilor cu semenii și lumea exterioară), ori anturajul respectiv ar fi în măsură mai mult să-l priveze de orice posibilitate de resocializare.

Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Ion Talmaci, care a comis o infracțiune și în opinia instanțe, acesta s-a căit sincer, anterior nu a mai fost deținut în instituțiile penitenciare, este o persoană cu o vârstă tânără (23 ani), ale cărei valori sociale și reguli de comportament sunt încă în formare, precum și din lipsa

circumstanțelor agravante, dar cu reținerea unei circumstanțe atenuante la caz, instanța consideră aplicarea față de inculpat Ion Talmaci a unei sancțiuni pecuniare.

În aprecierea instanței această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al infracțiunii și persoanei inculpatului și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenție în săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și altor persoane.

Se explică inculpatului prevederile art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Cu privire la măsura preventivă.

6. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Ion Talmaci, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

7.Cu referire la cheltuielile judiciare.

În ședința de judecată procurorul a solicitat încasarea de la Ion Talmaci a sumei de 390, 80 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit art. 229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit materialelor cauzei penale, la urmărirea penală au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă 390,80 lei, din care**:** 306 lei (costul raportul de expertiză judiciară toxicologică nr.202406P0518 din 23.09.2024 întocmit de CML (expert judiciar Diana Ciocoi), - 17,8 lei costul mușțucului utilizat la testarea alcooloscopică, - 22 lei costul testării

alcooloscopice, -30 lei costul examinării medicale a stării de ebrietate, -15 lei costul serviciilor de recoltare a sângelui, care nu au fost achitate pe parcursul urmăriri penale.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) - (2) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, instanța va dispune încasarea din contul inculpatului Ion Talmaci în beneficiul statului sumă de 390, 80 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

8. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 18 septembrie 2024, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă materiale procesului-contravențional nr. 4252 din 11.09.2024 (f. d. 43.

În conformitate cu art. 157 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța va dispune păstrarea acestor mijloace materiale de probă în dosarul cauzei, pe tot termenul de păstrare a acestuia.

9. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 67 și 80^1 Cod penal, articolelor 340, 364^1 , 384-389, 392-395 și 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Ion Talmaci, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal și se condamnă pentru fapta săvârșită, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul 112500 (una sută doisprezece mii cinci sute) lei.

Se explică lui Ion Talmaci, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Ion Talmaci, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se încasează de la inculpatul Ion Talmaci în beneficiul statului sumă de 390, 80 (trei sute nouăzeci,80) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Mijloacele materiale de probă: materiale procesului-contravențional nr. 4252 din 11.09.2024, se lasă în dosarul prezentei cauze penale pe toată durata păstrării lui.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

Sentința pronunțată integral la data de 19 noiembrie 2024.

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Anatolii Blinov

Copia corespunde originalului,
Judecător Anatolii Blinov